372R0245

3.2.72 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 30/11

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 245/72 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1972

περί τρίτης τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 «περί μή εἰσπράξεως ἐξισωτικῆς εἰσφορᾶς στίς εἰσαγωγές ὁρισμένων οἴνων καταγωγῆς καί προελεύσεως ὁρισμένων τρίτων χωρῶν»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 816/70 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 28ης Ἀπριλίου 1970, περί συμπληρωματικῶν διατάξεων κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμπελοοινικῆς ἀγορᾶς[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2722/71[2] καί ἰδίως τό ἄρθρο 9 παράγραφος 6,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι κατά τούς ὅρους τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος 3, ἐδάφιο πρῶτο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 816/70, στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» ἑνός οἴνου, προσαυξημένη κατά τούς δασμούς, εἶναι κατώτερη τῆς τιμῆς ἀναγωγῆς τοῦ οἴνου αὐτοῦ, εἰσπράττεται ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν τοῦ οἴνου αὐτοῦ καί τῶν παρομοίων οἴνων ἐξισωτική εἰσφορά ἴση μέ τή διαφορά μεταξύ τῆς τιμῆς ἀναγωγῆς καί τῆς τιμῆς προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα», προσαυξημένης κατά τούς δασμούς·

ὅτι, ἐν τούτοις, ἡ ἐξισωτική αὐτή εἰσφορά δέν εἰσπράττεται ἔναντι τρίτων χωρῶν πού προτίθενται νά ἐγγυηθοῦν καί ἔχουν τήν δυνατότητα νά τό κάνουν· ὅτι κατά τήν εἰσαγωγή προϊόντων καταγωγῆς καί προελεύσεως τῆς ἐπικρατείας τους ἡ πραγματοποιούμενη τιμή δέν θά εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένης κατά τούς δασμούς καί ὅτι κάθε ἐκτροπή τοῦ ἐμπορίου θά ἀποφεύγεται·

ὅτι:

— κατόπιν αἰτήσεως ἀπό 13ης Δεκεμβρίου 1971, ἡ κυβέρνηση τῆς Δημοκρατικῆς καί Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀλγερίας,

— κατόπιν αἰτήσεως ἀπό 20ῆς Δεκεμβρίου 1971, ἡ κυβέρνηση τοῦ Βασιλείου τοῦ Μαρόκου,

— κατόπιν αἰτήσεως ἀπό 5ης Ἰανουαρίου 1972, ἡ κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Τυνησίας,

— κατόπιν αἰτήσεως ἀπό 10ης Ἰανουαρίου 1972, ἡ κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Τουρκίας,

δήλωσαν ὅτι διατίθενται νά δώσουν αὐτή τήν ἐγγύηση γιά τίς ἐξαγωγές ὁρισμένων οἴνων πρός τήν Κοινότητα·

ὅτι οἱ ἐξαγωγές οἴνων τῆς Ἀλγερίας πρός τήν Κοινότητα δέν θά πραγματοποιοῦνται παρά μόνο μέ βάση γραπτή συμφωνία τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐμπορίας καί Ἐξαγωγῆς ἀμπελοοινικῶν Προϊόντων, ἐπισήμου ὀργανισμοῦ ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καί μοναδικοῦ ἐξαγωγέα· ὅτι δέν θά πραγματοποιεῖ ἐξαγωγές οἴνων πρός τήν Κοινότητα, παρά μόνο ἐάν ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῆς Κοινότητος δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένη κατά τούς πραγματικά εἰσπραχθέντες δασμούς·

ὅτι οἱ ἐξαγωγές οἴνων Μαρόκου πρός τήν Κοινότητα δέν θά πραγματοποιοῦνται παρά μόνο μέ βάση μία γραπτή συμφωνία τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐμπορίας καί Ἐξαγωγῶν, ἐπισήμου ὀργανισμοῦ ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καί μοναδικοῦ ἐξαγωγέα· ὅτι δέν θά πραγματοποιεῖ ἐξαγωγές οἴνων πρός τήν Κοινότητα, παρά μόνον ἐάν ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῆς Κοινότητος δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένη κατά τούς πραγματικά εἰσπραχθέντες δασμούς·

ὅτι ἡ τυνησιακή κυβέρνηση ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ὥστε ὅλες οἱ ἐξαγωγές οἴνων πρός τήν Κοινότητα νά πραγματοποιοῦνται ἀποκλειστικά μέ βάση γραπτή συμφωνία ὑπό τόν ἔλεγχο τοῦ Γραφείου Οἴνου τῆς Τυνησίας, κυβερνητικοῦ ὀργανισμοῦ ὁ ὁποῖος δέν θά χορηγεῖ δελτίο καταχωρήσεως πού νά ἐπιτρέπει ἐξαγωγή, παρά μόνο ἄν ἡ τιμή προσφορᾶς τῆς Κοινότητος «ἐλεύθερο στά σύνορα» δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένη κατά τούς πραγματικά εἰσπραχθέντες δασμούς·

ὅτι ἡ τουρκική κυβέρνηση ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ὥστε ὅλες οἱ ἐξαγωγές οἴνων πρός τήν Κοινότητα νά πραγματοποιοῦνται ἀποκλειστικά μέ βάση μιά γραπτή συμφωνία κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου τό ὁποῖο δέν θά ἐπιτρέπει τή χορήγηση τοῦ

(1) ΕΕ ἀριθ. N 99 τῆς 5.5.1970, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 282 τῆς 23.12.1971, σ. 1.

πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς ἐγκρίσεως ἐξαγωγῆς, παρά μόνο ἐάν ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῆς Κοινότητος δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀναγωγῆς, μειωμένη κατά τούς πραγματικά εἰσπραχθέντες δασμούς·

ὅτι οἱ κυβερνήσεις Τυνησίας καί Τουρκίας ἀνέλαβαν ἐπί πλέον τήν ὑποχρέωση νά ἐπιβάλλουν κατάλληλες κυρώσεις ἔναντι τῶν ἐξαγωγέων τους γιά νά ἐξασφαλίζουν τό σεβασμό τῶν διατάξεων πού ἔχουν θεσπισθεῖ·

ὅτι ἐξ ἄλλου οἱ κυβερνήσεις Ἀλγερίας, Μαρόκου, Τυνησίας καί Τουρκίας θά ἐπαγρυπνοῦν ὥστε νά ἀποφεύγεται κάθε ἐκτροπή τοῦ ἐμπορίου· ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό θά θεσπίσουν ὅλες τίς ἀπαραίτητες διατάξεις· ὅτι γιά τό λόγο αὐτό θά λάθουν ὅλα τά χρήσιμα μέτρα προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἰδιαίτερα ἡ προσφυγή σέ μέτρα ἱκανά νά καταλήξουν ἔμμεσα σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς τιμές ἀναγωγῆς, μειωμένες κατά τούς πραγματικά εἰσπραχθέντες δασμούς, ὅπως ἡ ἐπιβάρυνση μέ τά ἔξοδα πωλήσεως, ἡ σύναψη συμφωνιῶν ἀλληλεξαρτωμένων παροχῶν ἤ κάθε ἄλλο μέτρο πού ἐπιφέρει ἀνάλογα ἀποτελέσματα·

ὅτι ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωση νά γνωστοποιοῦν περιοδικά στήν Ἐπιτροπή τίς λεπτομέρειες πού ἀφοροῦν τίς ἐξαγωγές οἴνων στήν Κοινότητα καί νά καταστήσουν τήν Ἐπιτροπή ἱκανή νά ἀσκεῖ συνεχή ἔλεγχο γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν ληφθέντων μέτρων·

ὅτι τά προβλήματα πού συνδέονται μέ τήν τήρηση αὐτῆς τῆς δηλώσεως ἐγγυήσεως ἔχουν συζητηθεῖ κατά τρόπο λεπτομερή μέ κάθε μία ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές αὐτῶν τῶν τρίτων χωρῶν· ὅτι ὕστερα ἀπό αὐτές τίς συνομιλίες δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι αὐτές εἶναι σέ θέση νά τηρήσουν τή δήλωσή τους ἐγγυήσεως· ὅτι κατά συνέπεια δέν ὑπάρχει λόγος νά εἰσπράττεται ἐξισωτική εἰσφορά κατά τίς εἰσαγωγές ὁρισμένων οἴνων καταγωγῆς καί προελεύσεως τῆς Ἀλγερίας, τοῦ Μαρόκου, τῆς Τυνησίας καί τῆς Τουρκίας·

ὅτι κατόπιν αὐτοῦ ἐνδείκνυται νά συμπληρωθεῖ κατά τήν ἔννοια αὐτή ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 τῆς Ἐπιτροπῆς περί μή εἰσπράξεως ἐξισωτικῆς εἰσφορᾶς κατά τίς εἰσαγωγές ὁρισμένων οἴνων προελεύσεως καί καταγωγῆς ὁρισμένων τρίτων χωρῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2436/71[2]·

ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τήν Ἀλγερία δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2313/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1971[3] καί ὅσον ἀφορᾶ τό Μαρόκο, τήν Τυνησία καί τήν Τουρκία, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2823/71 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1971[4] ἡ τήρηση τῶν προϋποθέσεων πού ἐκτίθενται στό ἄρθρο 9, παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 816/70 ἐπιφέρει ἐξ ἴσου μιά προσωρινή μερική ἀναστολή μέχρι τήν 31η Αὐγούστου 1972 τῶν δασμῶν τοῦ κοινοῦ δασμολογίου πού ἐφαρμόζεται στούς οἴνους καταγωγῆς καί προελεύσεως ἀπό τίς χῶρες αὐτές καί πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ἐγγυήσεως· ὅτι αὐτή ἡ ἀναστολή θά ἐπέλθει ἀπό τήν ἡμερομηνία θέσεως σέ ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ·

ὅτι τά προβλεπόμενα μέτρα στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Οἴνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2223/70 συμπληρώνεται:

α) στό σημεῖο 1, πρίν ἀπό τήν περίπτωση πού ἀφορᾶ τήν Ἀργεντινή, μέ τήν ἑξῆς παρεμβολή:

— «τῆς Ἀλγερίας»,

β) στό σημεῖο 1, μετά τήν περίπτωση πού ἀφορᾶ τό Ἰσραήλ, μέ τήν ἑξῆς παρεμβολή:

— «τοῦ Μαρόκου»,

γ) στό σημεῖο 3, μετά τήν περίπτωση πού ἀφορᾶ τήν Ἱσπανία, μέ τίς ἑξῆς παρεμβολές:

— «τῆς Τυνησίας»

— «τῆς Τουρκίας».

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπομένη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 2 Φεβρουαρίου 1972.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Franco M. MALFATTI

(1) ΕΕ ἀριθ. N 241 τῆς 4.11.1970, σ. 3.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 251 τῆς 12.11.1971, σ. 26.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 244 τῆς 30.10.1971, σ. 10.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 285 τῆς 29.12.1971, σ. 51.